

ΑΥΓΗ Λουκάς Χρυσόστομος

Σώστε την Ελλάδα για να σωθεί η λιτότητα

Ο πανικός άργησε μια μέρα για τις αγορές (λόγω αργίας στα χρηματιστήρια Λονδίνου-Φρακφούρτης), αλλά ήρθε την Τρίτη με το άνοιγμα.

Μαζικό ξεπούλημα μετοχών στην Ισπανία, άνοδος των αποδόσεων των ισπανικών ομολόγων, πτώση του ευρώ που κατέγραψε χαμηλό μνημό.

Οι επενδυτές των χρηματαγορών αφήνισαν. Τα έβαλαν μέχρι και με τον Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM, του ευρωπαϊκού ΔΝΤ, για τα σχόλιά του στην «Bild» όπου προειδοποίησε για χρεοκοπία της Ελλάδας εάν δεν υπάρξει σύντομα συμφωνία με τους δανειστές. Βέβαια, το τρομο-σενάριο αυτό είναι γνωστό. Και είναι οι ίδιοι οι επενδυτές των αγορών που με τη σπέκουλα πάνω στα τρομο-σενάρια βγάζουν εκατομμύρια. Προς τι ο πανικός λοιπόν;

Εξηγεί η εφημερίδα της ιταλικής συννομοσπονδίας εργοδοτών «Il Sole 24 Ore». Τίτλος: «Ο πραγματικός κίνδυνος; Η Μαδρίτη».

Η ανάλυση, απλή και ξεκάθαρη: «Εάν κάνουμε αναγωγή αποτελέσματος των ισπανικών τοπικών εκλογών στις επερχόμενες εθνικές, η Ισπανία θα καταστεί μη κυβερνησίμη, όπως η Ελλάδα τον Ιανουάριο. Σε κάθε περίπτωση η πολιτική λιτότητας των Βρυξελλών θα βρει ολοένα και πιο αδύναμη στήριξη και θα μεγαλώσει το χάσμα ανάμεσα σε Γερμανία και χώρες της περιφέρειας».

Η ανάλυση (κινδύνου) καταλήγει σε ένα εντυπωσιακό συμπέρασμα των αναλυτών: «Η πιο σύνθετη κατάσταση στην Ισπανία ενδέχεται να μαλακώσει -εάν δεν φτάσει έως και σε χαλάρωση των ευρωπαϊκών θεσμών έναντι της

Ελλάδας. Πράγματι, τώρα είναι ξεκάθαρο πως χωρίς ριζική αναδιάρθρωση χρέους, το ελληνικό κράτος είναι πράγματι αφερέγγυο!»

Η κομπή γλώσσα της αγοράς περιγράφει τη σεισμική αλλαγή στην πολιτική σκηνή της Ισπανίας ως ανάγκη διόρθωσης πορείας των Βρυξελλών αναφορικά με τη λιτότητα, ενώ δεν διστάζει να καλέσει σε «ριζική αναδιάρθρωση» του ελληνικού χρέους...

Την ίδια ώρα, η ακτιβίστρια Άντα Κολάου, που κέρδισε τη Βαρκελώνη με αριστερή πλατφόρμα, ετοιμάζεται όχι απλώς για κοινωνικές μεταρρυθμίσεις αλλά για έναν... δικαιότερο κόσμο, επιβεβαιώνοντας πλήρως την ανάλυση της εφημερίδας των Ιταλών εργοδοτών περί αποδυνάμωσης της λιτότητας.

Στα άμεσα σχέδιά της: φορολόγηση

εταιρειών παροχής ηλεκτρισμού επειδή καταλαμβάνουν δημόσιους χώρους, πρόστιμο στις τράπεζες που κρατάνε άδεια τα σπίτια των πλειστηριασμών, δωρεάν δημόσιες συγκοινωνίες για τους νέους και επιδόματα στα νοικοκυριά χαμηλού εισοδήματος.

Ο δε Πάμπλο Ιγγλέσιος των Podemos κήρυξε πόλεμο κατά του Ραχόι και λέει ότι θα συνεργαστεί μόνο με όσους συνασπισμούς θα πετάνε έξω το Λαϊκό Κόμμα, όπου αυτό έχει παρουσία.

Το συμπέρασμα λοιπόν των αγορών είναι το εξής: Η κλινική εικόνα του Ισπανού ασθενούς που λαμβάνει λιτότητα, από εξαιρετική προ τοπικών εκλογών άλλαξε σε... ετοιμοθάνατο μετεκλογικά (!). Προτεινόμενη θεραπεία: Σώστε την Ελλάδα, σώστε τη λιτότητα!

ΕΘΝΟΣ

Αποφάσεις με υπευθυνότητα

Δεν είναι ασφαλώς καθοριστικό στοιχείο από το οποίο θα κριθεί η επίτευξη της συμφωνίας με τους εταίρους και δανειστές μας η φορολόγηση ή μη των αναλήψεων από τα ΑΤΜ. Όταν, όμως, ο αρμόδιος για τη διαπραγμάτευση υπουργός εμφανίζεται μέσα σ' ένα δώρο να πραγματοποιεί στροφή 180 μοιρών και να μετακινείται από την αποδοχή του μέτρου στην απόρριψή του, τότε μόνο κολακευτικές δεν είναι οι εντυπώσεις που εύλογα δημιουργούνται για την επάρκεια της διαπραγματευτικής εκπροσώπησης της χώρας.

Επανελλημμένα έχουν επικριθεί και ο υπουργός Οικονομικών, αλλά και η κυβέρνηση γενικότε-

ρα, ότι στο τετράμηνο που έχουν την ευθύνη για τη διεξαγωγή της διαπραγμάτευσης δεν κατάφεραν ν' αντιπαραθέσουν στις αξιώσεις των δανειστών μας σαφείς προτάσεις και συγκεκριμένα μέτρα αντίστοιχων δημοσιονομικών αποδόσεων, έτσι ώστε να κλείσει επιτέλους η αξιολόγηση.

Δυστυχώς ό,τι δεν έγινε σ' αυτούς τους τέσσερις μήνες, εξακολουθεί να μη γίνεται και τώρα, παρ' όλο που τα χρονικά περιθώρια έχουν εξαντληθεί. Και η περίφημη «δημιουργική ασάφεια» έχει λειτουργήσει σαν ένα ολέθριο μπουμερανγκ, αφού όχι μόνο σε συγκλίσεις δεν συνέβαλε αλλά ακόμη και το αναγκαίο κλίμα εμπιστοσύνης με τους

εταίρους μας υπονόμωσε.

Είμαστε στο παρά πέντε της συμφωνίας, όπως ο ίδιος ο πρωθυπουργός υποστηρίζει. Οφείλουμε, κατά συνέπεια, να πάρουμε τις αποφάσεις μας για τις υποχωρήσεις που θα κάνουμε ή δεν θα κάνουμε. Αλλά όποιες κι αν είναι οι αποφάσεις αυτές, θα πρέπει να διακρίνονται από σοβαρότητα και υπευθυνότητα και όχι να γνωστοποιούμε κάτι που ύστερα από δύο ώρες θα σπεύσουμε ν' ανακαλέσουμε επειδή μεσολάβησαν αντιδράσεις ή κρίθηκε ότι το πολιτικό κόστος θα είναι δυσβάστακτο. Οποιοι διαπραγματεύονται το μέλλον της χώρας δεν έχουν περιθώρια για επιπολαιότητες.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Δημήτρης Νανούρης

Σφίγγουν οι ζέστες

Θα 'ρθει μάγκες μου μια δόση/ να μην πληρωθεί η δόση/ και προτού μας τη βιδώσει/ ο Αλέξης θα ενδώσει/ μνες και γρόσια θα εκδώσει/ τ' άντερό μας να λαδώσει/ γιατί του την έχει δώσει./ Τι ψυχή θα παραδώσει; Μύρισε καλοκαιράκι, όπως σωστά πήρατε πρέφα, ανεβάζει έτι τη θερμοκρασία η αγωνία για την ανεπίδοτη συμφωνία και κατακυλάμε στο παραλήρημα, που οι δανειστές βάζουν τα δυνατά τους να γίνει τρομώδες. Δεν μαςάμε όμως.

Υδροδοτεί τις άγονες εκτάσεις των καιρών με άλικα αυλάκια η ανυποχώρητη εμμονή του Μαξίμου στις κόκκινες γραμμές και βγάζει αφρούς ο Βόλφγκανγκ καθότι ήταν αλλιώς μαθημένος: Γιατί ο Σόιμπλε ο βλαξ/ στέλνει τα μέτρα με το φαξ/ στις κυβερνήσεις εναλλάξ/ ασκεί πολιτική πυξ λαξ/ πάνω σε μηχανάκι Ζακς/ κάνει διαρκώς κουάξ κουάξ/ αβέρτα πίνοντας τα ντραγκς/ παιδί μη βρέξει και μη στάξ'. Ξεφεύγουμε για τα καλά, κατά τα φαινόμενα. Και πού να σφίξουν οι ζέστες!

Μεφιστοφελικός και πολυμήχανος ο Αλέξης Τσίπρας την έχει μαεστρικά στημένη στους εταίρους. Τι κι αν μας στράγγισαν τα ταμεία, τι κι αν οι τσέπες μας κατάντησαν πανί με πανί; Αν δεν μας χορηγήσουν το μπαγιόκο, απλώς δεν θα καταβάλουμε τα δανεικά, θα δημιουργηθεί πιστωτικό γεγονός και οι λαοί της Ευρώπης θα τους ζητήσουν τα ρέστα. Ποιος είπε πως η Αριστερά/ είναι λευκή περισσότερά/ με πούπουλα αστραφερά/

και γοργοτάξιδα φερά;

Ονειδος συνιστά η στάση των θεσμών. Εξαγριώθηκε εξαιτίας της η εκλεκτή μας επιστολογράφος Μαρία Λιώτη και «κατακόκκινη από θυμό» μας γράφει, σήμερα που το 'χουμε ρίξει στις ρίμες: Διάγομεν περίοδο των κόκκινων γραμμών/ μακρών ευρωσυσκέψεων, βαθέων στεναγμών./ Οι κυβερνώντες προσδοκούν έντιμη συμφωνία/ να τελειώσει του φτωχού Ρωμιού η αγωνία./ Οι δανειστές μάς στρίμωξαν ασφυκτικά στον τοίχο/ και δεν ακούμε για καιρό του χρήματος τον ήχο./ Τις λίστες διορθώνουμε με κόκκινο στυλό/ και αξιώνουν με φωνές ν' αλλάξουμε μυαλό./ Ομόφωνα διέταξαν κι άλλο να προσπαθήσουμε/ τη διαρκή λιτότητα ώσπου να συνηθίσουμε.

Σάμπως οι κόκκινες γραμμές που οι δικοί μας χάραξαν/ τα νεύρα των εταίρων μας απότομα τα τάραξαν./ Απόφαση δεν παίρνουνε, το χρόνο ροκανίζουν/ και νέα μέτρα μάς ζητούν χωρίς να κοκκινίζουν./ Γίναμε κατακόκκινοι όλοι απ' το θυμό μας/ και μες στο κόκκινο κρασί πνίγουμε τον καημό μας./ Η υπομονή μας αδελφοί έφθασε πια στο κόκκινο/ και όσα τους προτείναμε τα 'χουνε κάνει κόκκινο./ Τις κατακόκκινες γραμμές δεν θα μετακινήσουμε/ και, αν ανάγκη παραστεί, το σύμπαν θα κινήσουμε./ Το κόκκινο το χρώμα τους δεν πρέπει να ξεβάψει/ γιατί εάν αυτό συμβεί την έχουμε όλοι βάψει.

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Αλέξανδρος Κασσιμάτης

Η συμφωνία έρχεται, όχι όμως και το τέλος της αβεβαιότητας

Μέσα στις επόμενες ημέρες η Κυβέρνηση θα έρθει σε συμφωνία με τους δανειστές. Πιθανότατα θα είναι μια αρχική συμφωνία που θα εξασφαλίζει ρευστότητα για να αποφευχθεί το πιστωτικό γεγονός και έναντι των χρημάτων που θα πάρει η Ελλάδα θα δεσμεύεται να υλοποιήσει συγκεκριμένα μέτρα.

Σε αυτό το στάδιο των διαπραγματεύσεων οι καλύτεροι φίλοι της ελληνικής κυβέρνησης αποδείχθηκαν οι αμερικανοί, καθώς πιέζουν συστηματικά και μεθοδικά για να αποφευχθεί η ρήξη και οι ανεξέλεγκτες καταστάσεις που συνεπάγεται. Η επικείμενη συμφωνία όμως δεν θα είναι και η λύτρωση μας από αυτήν την περιπέτεια.

Η ψήφιση αρχικά και η εφαρμογή της συμφωνίας στη συνέχεια θα είναι μια διαρκής δοκιμασία για την κυβέρνηση. Ο πρωθυπουργός θα καλείται να ισορροπεί συνεχώς μεταξύ δανειστών και κόμματος και η προσπάθεια αυτή είναι δύσκολη και το αποτέλεσμα απρόβλεπτο. Ακόμη κι αν όλα εξελιχθούν ομαλά στο εσωτερικό μέτωπο και αποφευχθούν πολιτικές ανατροπές, κρίσιμα σημεία του ελληνικού προγράμματος, όπως πχ ασφαλιστικό, εργασιακά κλπ θα μετατεθούν για τον Σεπτέμβριο. Η επικείμενη συμφωνία θα περιγράφει μέτρα και τομείς τα οποία ετεροχρονίζονται προκειμένου να τεθούν και πάλι στο τραπέζι των συζητήσεων τον Σεπτέμβριο. Μετά το καλοκαίρι θα ξεκινήσει ένας ουσιαστικός κύκλος διαπραγματεύσεων κυβέρνησης-δανειστών για τα συγκεκριμένα δύσκολα θέματα και εφόσον δεν υπάρξουν δυσάρεστες εκπλήξεις και ανατροπές, κάποια στιγμή στο διάστημα Οκτώβριου-Νοεμβρίου θα κλείσει αυτός ο κύκλος της αβεβαιότητας.